

Väljaandja:	Rahandusminister
Akti liik:	määrus
Teksti liik:	algtekst-terviktekst
Redaktsiooni jõustumise kp:	22.01.2011
Redaktsiooni kehtivuse lõpp:	06.03.2014
Avaldamismärke:	RT I, 19.01.2011, 12

Erisoodustuse hinna määramise kord

Vastu võetud 13.01.2011 nr 2

Määrus kehtestatakse „[Tulumaksuseaduse](#)” § 48 lõike 4 punkti 6 ning § 48 lõigete 7 ja 8 alusel.

§ 1. Tööandja sõiduauto kasutamine

(1) Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmine, loetakse erisoodustuse hinnaks 256 eurot kuus iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta, välja arvatud lõikes 3 sätestatud juhul.

(2) Lõikes 1 nimetatud sõiduauto tasuta või soodushinnaga kasutada andmisel võib pidada arvestust, milles näidatakse:

- 1) sõiduauto omaniku või valdaja nimi või nimetus ja isiku- või registrikood;
- 2) sõiduauto riikliku registreerimismärgi andmed;
- 3) kuupäev ja sõiduauto spidomeetri alg- ja lõppnäit iga sõidukorra puhul;
- 4) sõidu eesmärk iga töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega seotud sõidukorra puhul.

(3) Lõikes 2 sätestatud tingimustele vastava arvestuse olemasolu korral võetakse lõikes 1 nimetatud erisoodustuse hinna arvutamisel aluseks töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks sõidetud ühe kilomeetri kohta:

- 1) sõiduauto puhul vanusega üle 5 aasta ja silindrite töömahuga kuni 2000 cm³(kaasa arvatud) 0,20 eurot;
- 2) muudel juhtudel 0,30 eurot.

(4) Sõiduauto soodushinnaga kasutada andmisel loetakse selle erisoodustuse hinnaks lõike 3 alusel arvatud hinna ja soodushinna vahe.

(5) Kui lõike 3 alusel arvatud erisoodustuse hind ületab 256 eurot, loetakse erisoodustuse hinnaks 256 eurot ühe töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks kasutatud sõiduauto kohta.

§ 2. Tööandja muu vara kasutamine

(1) Kui erisoodustuseks on tööandja omandis või valduses oleva vara (välja arvatud sõiduauto) tasuta või soodushinnaga kasutada andmine töö-, ameti- või teenistusülesannete või tööandja ettevõtlusega mitteseotud tegevuseks, loetakse erisoodustuse hinnaks selle vara rendile andmise turuhind või rendile andmise turuhinna ja soodushinna vahe.

(2) Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse, mille realiseerimine (osutamine) on tööandja põhitegevuseks või üheks põhitegevusest, tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks müügihind, millega sarnane asi, väärtpaber, varaline õigus või teenus realiseeritakse (osutatakse) samas koguses ning samal ajal kolmandatele, tööandjaga mitteseotud isikutele.

(3) Kui erisoodustuseks on tööandja lõikes 2 nimetatud asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse tasuta üleandmine, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse osutamise turuhind või bilansiline maksumus (põhivara puhul jääkmaksumus) juhul, kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata.

(4) Kui erisoodustuseks on tööandja asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse müük turuhinnast madalama hinnaga, siis loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna või bilansilise maksumuse (põhivara puhul jääkmaksumuse), kui see on turuhinnast kõrgem või turuhinda ei ole võimalik usaldusväärselt määrata, ja müügihinna vahe.

(5) Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse vahetus turuhinnast madalama arvestusliku väärtusega, loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja vahetusel aluseks võetud arvestusliku väärtuse vahe. Kui vahetatavate asjade, väärtpaberite, varaliste õiguste

või teenuste arvestuslikud väärtused erinevad vastavatest turuhindadest, loetakse erisoodustuse hinnaks nende turuhindade vahe.

(6) Kui erisoodustuseks on asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse ostmine turuhinnast kõrgema hinnaga, loetakse erisoodustuse hinnaks asja, väärtpaberi, varalise õiguse või teenuse turuhinna ja ostuhinna vahe.

§ 3. Laenu andmine

(1) Kui erisoodustuseks on laenu andmine lõikes 2 sätestatud laenuintressi alammäärast madalama intressiga, loetakse erisoodustuse hinnaks laenuintressi alammäära järgi arvatud intressi summa ja laenulepingus ette nähtud intressimäära järgi tasumisele kuuluva intressi summa vahe.

(2) Laenuintressi alammäär on 2 protsenti aastas.

§ 4. Kindlustusmaksete tasumine

Kui erisoodustuseks on tööandja poolt kindlustusmaksete tasumine ning kindlustatud või soodustatud isik „Kindlustustegevuse seaduse” tähenduses on töötaja, loetakse erisoodustuse hinnaks kindlustusmakseteks tasutud summa.

§ 5. Rahalisest nõudest loobumine

Kui erisoodustuseks on loobumine rahalise nõude sissenõudmisest, loetakse erisoodustuse hinnaks rahalise nõude suurus.

§ 6. Töötaja kulude katmine

Kui erisoodustuseks on töötaja kulude katmine, loetakse erisoodustuse hinnaks töötaja kulude katmiseks makstud summa.

§ 7. Tööandja optsoon

(1) Kui erisoodustuseks on osalusoptiooni võõrandamisel saadud tulu, loetakse erisoodustuse hinnaks osalusoptiooni turuhinna ja tööandjale makstud optsoonipreemia vahe.

(2) Kui erisoodustuseks on osalusoptiooni alusvaraks oleva osaluse omandamisel saadud tulu, loetakse erisoodustuse hinnaks osaluse turuhinna ja realiseerimishinna vahe, millest on maha arvatud tööandjale makstud optsoonipreemia.

§ 8. Rakendussätted

(1) Rahandusministri 29. detsembri 1999. aasta määrus nr 120 „Tulumaksuseadusest tulenevate õigusaktide kinnitamine” (RT I, 09.11.2010, 1) tunnistatakse kehtetuks.

(2) Käesoleva määruse alusel määratakse erisoodustuse hind tagasiulatuvalt alates 2011. aasta 1. jaanuarist.

Jürgen Ligi
Minister

Tea Varrak
Kantsler